

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/153/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010380
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3513010380.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného J. F., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom Q. J. Q. T., Q. Y. Č.. XX/XX, trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 13. mája 2014 t a k t o

rozhodol:

Obvinený: J. F. S. G. W. X. Ý., nar. XX.XX.XXXX v W.,
trvale bytom Q. J. Q. T., Q. Y. Č.. XX/XX, na slobode,

je vinný, že

ako otec mal. Y.F., nar. XX.XX.XXXX, v Q. J. Q. T. a všade, kde sa zdržiava, riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine, deklarovanú mu i rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 7Nc 101/99-17, Sen 205/99 zo dňa 31.08.1999, právoplatným dňa 08.10.1999, ktorým súd zveril mal. dcéru Y.F.. do výchovy a opatery matke G. X. a zároveň bol otec týmto rozsudkom zaviazaný prispievať na výživu dcéry sumou 33,19 Eur mesačne, ktoré bol povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od 01.04.1999, ako aj rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 7P/44/2008-76 zo dňa 08.09.2008, právoplatným dňa 31.09.2009 a vykonateľným dňa 15.10.2009, ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť na mal. na sumu 66,39 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2007, ako aj rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/185/2011-23 zo dňa 23.01.2012, právoplatným a vykonateľným dňa 07.02.2012, ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť na 90,-Eur mesačne s účinnosťou od 01.07.2011, ktoré má otec uhrádzať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, pričom túto povinnosť si riadne neplní v období od 01.07.2011 až doposiaľ napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 5T/3/06-77 zo dňa 30.11.2006, právoplatným a vykonateľným dňa 30.11.2006 za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., pričom výkon trestu odňatia za tento čin bol ukončený dňa 26.07.2010, čím okrem úhrad v celkovej výške 90,-Eur, zaslaných v predmetnom dlžnom období, dlhuje na výživnom oprávnenej čiastku v celkovej výške najmenej 2.445,29 Eur, pričom obžalovaný v mesiacoch júl a august 2011 poberal dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur mesačne, tiež bol brigádnicke zamestnaný v uvedenom období u viacerých zamestnávateľov s rôznym príjmom od 135,27 Eur do 572,12 Eur, bez nahlásenia vyživovacej povinnosti, pričom z evidencie nezamestnaných, vedenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom bol vyradený dňa 04.01.2012 pre nespoluprácu,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na §138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd z a r a ď u j e obvineného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 01.10.2013 podala Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom pod Pv 492/143 - 9 obžalobu zo dňa 30.09.2013 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe v obžalobe uvedenom.

Súd na základe výsledkov vyšetrovania a obsahu vyšetrovacieho spisu vydal dňa 08.10.2013 v predmetnej veci trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby a uložil mu podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Následne súd nariadil hlavné pojednávanie ne deň 17.03.2014 a 13.05.20104, na ktoré predvolal obžalovaného, poškodenú G. X. a o termíne hlavného pojednávania upovedomil okresnú prokuratúru.

Súd z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a po dôkladnom vyhodnotení všetkých dôkazov má preukázaný skutkový stav veci ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný J. F. na hlavnom pojednávaní dňa 17.03.2014 po poučení o právach obžalovaného a poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný z neplatenia výživného. Vyhlásenie o vine súd neprijal z dôvodu potreby vykonať dokazovanie k výške dlhu, jednotlivým úhradám a prípadne celkovej výške dlhu, pričom na položenú otázku podľa § 333 ods. 3 písm. d) obžalovaný neodpovedal jednoznačne. Z následnej výpovede obžalovaného, ktorý nevyužil právo odmietnuť vypovedať na hlavnom pojednávaní, vyplynulo, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej Y. F., v tej dobe robil, prišla mu exekúcia na plat, celú výplatu mu zobrali, keď bývali spolu o dcéru sa staral, peniaze žene dával. Veľakrát bola dcéra u neho, staral sa o ňu. Je bez práce, prácu hľadá, preto nemôže prispievať na výživu. Býva s manželkou v Q. J. Q. T.F. W.Q.Č. XX, ktorý je v nájme, kde platia nájom 150,- Eur. Okrem Y. F. nemá žiadne ďalšie dieťa. Je si vedomý výšky vyživovacej povinnosti voči dcére vo výške 90,- Eur od 01.07.2011 ako aj toho tohto, že bol odsúdený Okresným súdom Trenčín 5T/3/2006 odsúdený 30.11.2006 za trestný čin zanedbania povinnej výživy. Od 01.07.2011 doteraz uhrádzal výživné po príchode z výkonu trestu, o čom má doma šeky. Z výkonu trestu sa vrátil dňa 26.01.2011. Po 01.07.2011 posielal nejaké peniaze, má o tom doma poštové šeky. Dcére kupoval oblečenie a obuv. Výživné neplatí, lebo nemá z čoho, živý ho manželka, hľadá si robotu. Od 01.07.2011 robil v Index Nosluš v skladoch v Beckove, kde pracoval asi pol roka a zarábal okolo 400,- Eur, potom mu prišla exekúcia na plat, preto odtiaľ odišiel. Potom pracoval v agentúre Smart, kde zarábal 100,- až 200,- Eur. V júli a auguste poberal dávky v hmotnej núdzi. Potom pracoval u Moronga v Bošáci, ale dlhuje mu výplatu. Potom bol nezamestnaný. Potom mal nejaké brigády, načierno zarobil 10 20,- Eur. Na úrade práce sa informoval o evidencii, vždy mu povedali, že si má dať žiadosť, ale keďže bol vo výkone trestu, povedali mu, že ho nevezmú. Keď v Indexe nastúpil nenahlásil vyživovaciu povinnosť. Nefajčí. Alkohol požíva príležitostne, keď je nejaká oslava alebo na zábave. Je pravda, že bol vyradený z evidencie pre nespokuprácu, lebo sa nedostavil na nahlásenie. Po troch mesiacoch od vyradenia sa už neprihlásil, nevysvetlil prečo. Poberateľom dôchodku nie je. Dávky v hmotnej núdzi od augusta 2011 nepoberá. Od júla 2011 doteraz je na slobode. V súčasnosti nemá žiadny príjem, má nastúpiť na brigádu, na čierno. Výšku dlžného výživného 1 905,29 v obžalobe uznáva. O výsluchu pred vyšetrovateľom neuhradil nič. Výživné by chcel riešiť splátkovým kalendárom. Na W. I. Č.. XX býva od polovice decembra 2013.

Predtým býval v podnájme na F.T.X., kde platil nájom 240,- Eur, podlžnosti z toho nemá. Má mobilný telefón a kredit, čo ho stojí mesačne 15 - 20,- Eur. Po zdravotnej stránke je v poriadku, netrpí chorobami, neberie lieky, jeho pracovná schopnosť nie je obmedzená. V roku 2011 úhrnom uhradil asi 200,- Eur. Nepamätá si kedy naposledy zaplatil. Z trestnej činnosti nemá príjem. Bol odsúdený za podvody, z toho mal nejaký príjem, použil ich na živobytie, dcére z toho nezaplatil. Za posledný mesiac zarobil 200,- Eur, na dcéru nedal nič. Za obdobie od 01.01 do 17.03. bol na brigádach, ale ho nevyplatili, ale zarobil asi 150,- Eur. Rozpor v tom koľko vlastne bol schopný vlastnou prácou zarobiť, keď za posledný mesiac teda, čo je 17.02.2014 až 17.03.2014, zarobil 200,-eur a za obdobie od 01.01 2014 do 17.03. 2014 150,- Eur, obvinený nevedel vysvetliť.

Z výpovede svedkyne poškodenej G. X. na hlavnom pojednávaní dňa 17.03.2014 vyplynulo, že s obžalovaným nie je v príbuzenskom pomere, neodmietla vypovedať. Z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný robieval na čierno. Od malička na malú neplatí, hoci vie, že tie peniaze má. Dcéra k nemu chodievala, to jej nariadil súd, ale je proti tomu, lebo vie aký je. Obžalovaný uhradil len 4 šeky, ktoré dokladovala. Nič iné neuhradil. Od 01.07.2011 uhradil asi po 2 - 3 krát po 10,- Eur a raz zaplatil 60,- Eur a to bolo všetko. Podľa poštových poukážok po 01.07.2011 uhradil obžalovaný dňa 11.07.2011 sumu 10,- Eur, dňa 13.01.2012 sumu 10,- Eur, dňa 25.08.2011 sumu 10,- Eur a dňa 20.02.2012 sumu 60,- Eur. Okrem toho neuhradil nič ani na ruku ani na bankový účet. V súčasnosti nie je s ním v žiadnom vzťahu. Nevie, či obžalovaný fajčí alebo požíva alkoholické nápoje. Náhradné výživné poškodenej poberá vo výške 90,- Eur. V dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti netrpí, pomáhali jej rodičia. Poškodenej pracuje. Od 01.07.2011 pracovala po brigádach, pracovala v UMC cez agentúru, kde ale zarábala len 200,- Eur. Pokiaľ vie obžalovaný sa o dcéru nezaujíma.

Z trestného oznámenia poškodenej zo dňa 13.05.2013 a jej doplnenia zo dňa 06.06.2013 vyplynulo, že obžalovaný si neplní svoju zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 5P/185/2011 - 23 od 01.07.2011 a vznikol dlh na výživnom vo výške 1 545,29 Eur.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7Nc/101/99 - 17, Sen 205/99, zo dňa 31.08.1999, právoplatný dňa 08.10.1999, vyplýva, že obžalovanému súd určil vyživovaciu povinnosť na mal. Y. F. na sumu 1 000,- Sk mesačne s účinnosťou od 01.04.1999 vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky a maloletá sa súčasne zveruje do výchovy matky.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7P/44/2008 - 76 zo dňa 08.09.2008, právoplatný dňa 31.10.2009, vykonateľný dňa 15.10.2009, vyplýva, že obžalovanému súd zvýšil vyživovaciu povinnosť zo sumy 1 000,- Sk mesačne na sumu 2 000,- Sk mesačne s účinnosťou od 01.09.2007.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/185/2011 - 23 zo dňa 23.01.2012, právoplatný dňa 07.02.2012, vykonateľný dňa 07.02.2012, vyplýva, že obžalovanému súd zvýšil vyživovaciu povinnosť zo sumy 2 000,- Sk mesačne na sumu 90,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.07.2011, ktoré je povinný poukazovať vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Podľa rodného listu Matričného úradu v Myjave zo dňa 30.09.1997 je Y. F., nar. XX.XX.XXXX, dcérou otca J.G. F. a matky G. X..

Podľa Správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 31.07.2013, 07.06.2013, 24.05.2013, 30.05.2013 vyplýva, že obžalovaný nie je vedený v evidencii nezamestnaných a posledná evidencia trvala od 28.09.2011 do 04.01.2012, kedy bol vyradený z evidencie pre nespoluprácu s úradom a nebola mu vystavená odporučenka do zamestnania. Nie je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi. Naposledy poberal dávky v hmotnej núdzi od 02/2011 do 08./2011 vo výške 62,50 Eur mesačne. Úrad voči obžalovanému eviduje dlh na výživnom v celkovej výške 2 492,78 Eur, ktorý vznikol z titulu neplnenia vyživovacej povinnosti na nezaopatrené dieťa v rokoch 1999 -2003, 2005 - 2007, ktorú za neho v plnom rozsahu plnil štát oprávnenej G. X..

Zo Správy Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, zo dňa 15.08.2013 vyplynulo, že obžalovaný nepoberal od 01.07.2011 dávky v nezamestnanosti, nemocenské a úrazové dávky a k 15.08.2013 sa nenachádza v registri dôchodkových informácií ako poberateľ dôchodkového poistenia. Naposledy bol evidovaný ako zamestnanec v ÚVTOS od 14.11.2005 do 26.01.2011 a na slobode u H. J.K.N. v období od 21.06.2011 do 20.08.2011.

Podľa správy spoločnosti H. J. zo dňa 17.06.2013 bo obžalovaný zamestnaný u neho od 21.06.2011 do 20.08.2011, vyživovaciu povinnosť nenahlásil, nepožiadaval o zrážky zo mzdy na vyplácanie výživného.

Podľa správy spoločnosti SMART SK, s.r.o. zo dňa 07.08.2013 bo obžalovaný zamestnaný u nich na dohodu o pracovnej činnosti od 14.04.2012 do 30.06.2012, ktorá bola ukončená dohodou, pričom za mesiac apríl 2012 až jún 2012 mal čistú mzdu vo výške 431,28 Eur.

Podľa správy spoločnosti INDEX NOSLUŠ, s.r.o. zo dňa 09.08.2013 bo obžalovaný zamestnaný u ich od 12.11.2011 do 31.12.2011, ods. 01.01.2013 do 12.04.2012, od 12.05.2012 do 16.05.2012 a od 14.06.2012 do 27.06.2012 na dohodu o vykonaní práce, prostredníctvom spoločnosti mu nebola ponúknutá a ani sprostredkovaná práca na trvalý pracovný pomer, nenahlásil si vyživovaciu povinnosť, dohoda bol ukončená z dôvodu nenastúpení na dohodnuté brigády. Za uvedené obdobia mal obžalovaný celkový príjem vo výške 3 033,37 Eur.

Podľa Správy ÚVTOS Dubnica nad Váhom zo dňa 11.06.2013 a 10.06.2013 vykonával obžalovaný v ústave tresty uložené Okresným súdom Trenčín od 26.05.2005 do 26.01.2011 a bol prepustený na slobodu. Počas výkonu trestu bol 2x disciplinárne potrestaný za drzé, neslušné a vulgárne správanie a bol 12x disciplinárne odmenený. Vo výkone trestu si nahlásil vyživovaciu povinnosť voči dcére Y. F., dieťa zaevidovali vo finančnej evidencii, z pracovných odmien obžalovaného boli od 12/2005 do 12/2010 vykonávané zrážky na výživné na mal. Y. F. v celkovej výške 1 082,90 Eur a boli odosielané na číslo účtu matke G. X..

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30.05.2013 vyplýva, že poškodená G. X. podala žiadosť o náhradné výživné dňa 21.03.2011 na dcéru Y. F., ktoré jej bolo priznané a nárok jej trvá.

Podľa Uznesení Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom ČVS: ORP-403/OEK-NM-2012 zo dňa 28.11.2012 a 05.06.2013 je obžalovaný trestne stíhaný pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov zo dňa 17.09.2013 obžalovaný bol v roku 2012 doposiaľ trikrát postihnutý za priestupky proti majetku.

Podľa poštových poukazov uhradil obžalovaný poškodenej dňa 25.08.2011 sumu 10,- Eur, dňa 20.02.2012 sumu 60,- Eur, dňa 13.01.2012 sumu 10,- Eur a dňa 11.07.2011 sumu 10,- Eur.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 14 krát súdne trestaný. Posledné odsúdenia sú za trestné činy podvodu a to odsúdenia Okresného súdu Bardejov 2T/21/2013, Okresní súd Svitavy 2T/251/2013, Okresný súd Topoľčany 1T/78/2012 a Okresný súd Košice I 3T/44/2013, pričom aktuálne sa nachádza obžalovaný v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia uloženého mu Okresným súdom Košice 1 v konaní 3T/44/2013 vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou 1 rok a 8 mesiacov do 26.10.2014. Ďalej boli na hlavnom pojednávaní prečítané listinné dôkazy uvedené v Zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 13.05.2014.

* * * * *

Z vykonaného dokazovania má súd vinu obžalovaného za žalovaný skutok jednoznačne a náležite preukázanú. Z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti. Vo svojej výpovedi obžalovaný nepoprel spáchanie skutku, avšak z jeho výpovede nevyplýva ani náznak reálnej ľútosti za spáchaný čin. Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní a zápisnice o trestnom oznámení poškodenej vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči mal. Y. plnil len čiastočne úhradami poštou v celkovej výške 90,- Eur, vyživovaciu povinnosť si neplní od 01.07.2011 doposiaľ, t.j. do 13.05.2014, kedy bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 122 ods. 13 Trestného zákona), riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, t. j. mesačne do 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám oprávnenej matky G. X.. Vyživovacia povinnosť obžalovanému vyplýva z ustanovenia zákona o rodine § 62 a nasl. a vznikla okamihom narodenia dcéry. Rodičovstvo obžalovaného a poškodenej k maloletej je preukázané rodným listom mal. Y.. Vyživovacia povinnosť obžalovanému bola deklarovaná tiež vyššie citovanými rozsudkami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 7Nc/101/99 - 17, Sen 205/99, 7P/44/2008, 5P/185/2011. Za obdobie od 01.07.2011 do 13.05.2014 sa súd plne stotožnil výškou vyživovacej povinnosti určenej rozsudkom tunajšieho súdu 5P/185/2011 vo výške 90,- Eur mesačne, keďže obžalovaný je schopný vzhľadom na svoje možnosti, schopnosti a majetkové pomery prispievať na výživu dcéry uvedenou sumou, táto je primeraná možnostiam a schopnostiam obžalovaného, keďže obžalovaný je zdravý, netrpí žiadnymi chorobami a súd nezistil u neho žiadne obmedzenie pracovnej schopnosti. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že si obžalovaný neplní zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť voči mal. Y. F. od 01.07.2011 do vyhlásenia tohto rozsudku, teda po dobu mnohonásobne dlhšiu, ako vyžaduje pre trestnoprávny postih ustanovenie § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona a za toto obdobie spôsobil zavinené dlh na výživnom vo výške 2 445,29 Eur. Skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, sa obžalovaný dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedná osoba. Nedostatok finančných prostriedkov, ktoré deklaruje obžalovaný, ho nezbavuje vyživovacej povinnosti ani trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Súď podotýka, že obžalovaný nemá inú vyživovaciu povinnosť. Vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom majú obaja rodičia, ktorá im nezanikla, pričom matka detí si plní svoju vyživovaciu povinnosť

zabezpečením prostriedkov na výživu svoju i dcéry a plní si ju aj výkonom osobnej každodennej starostlivosti o ňu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný neposkytuje dcére žiadnu osobnú starostlivosť, nepodieľa sa na jej výchove, neplní vyživovaciu povinnosť náhradným spôsobom a tak sa jeho vyživovacia povinnosť obmedzila len na plnenie vyživovacej povinnosti v peniazoch, pričom za dlžné obdobie trvajúce takmer tri roky uhradil len 90,- Eur, čo je jednoznačne nedostatočná suma, ktorá absolútne nepostačuje na saturovanie bežných potrieb dieťaťa a v úhrne je to suma, ktorú je povinný platiť mesačne. Povinnosť vyživovať iného nespočíva len v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti zaopatrovať a vyživovať oprávnenú osobu v naturálnej forme - teda poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o zdravie a čistotu a pod, avšak z výpovede obžalovaného ako aj poškodenej nevyplýva, že by tak obžalovaný robil. Je zrejmé, že obžalovaný nevyužíva všetky možnosti ako sa riadne zamestnať a získať stabilné a legálne zdroje na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti. V prípade, ak im neposkytuje osobnú starostlivosť, je povinný plniť vyživovaciu povinnosť minimálne riadnym a včasným uhrádzaním bežného. Tomu je povinný prispôbiť svoj životný štandard, svoje príjmy a výdavky, pretože plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred akýmikoľvek vedľajšími výdavkami. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vecnú poznámku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí 4 Tdo 1290/2011-16 zo dňa 22.11.2011 konštatuje a zdôrazňuje, že „zplození dítěte není sport ani zábava, byť to tak některým jedincům na počátku může připadat. Ve skutečnosti tím ale budoucí rodič na sebe bere povinnosti a odpovědnost, která jej provází po celý další život, namnoze až do jeho vlastní smrti. Proto je nezbytné, aby se choval tak, aby svým závazkům a povinnostem dokázal vždy a za všech okolností dostát“. S uvedeným záverom sa súd v danej prejednávanej veci v plnej miere stotožňuje. Obžalovaný sa úmyselne na slobode vyhýba riadnemu zamestnaniu, čo vyplýva z jeho výpovede, správ úradu práce a rodiny a od zamestnávateľov. Z uznesení Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom, aktuálnych odsúdení z rokov 2012 a 2013 a postihnutí za priestupky v roku 2012 vyplýva, že obžalovaný si zdroje na svoju obživu zaobstaráva nelegálnym spôsobom a to trestnou činnosťou, podvodmi.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm.

a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle, keďže obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom a aj vedel, že ho porušuje, čo vyplýva z predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Trenčín 5T/3/2006 zo dňa 30.11.2006 za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojim maloletým deťom, ktoré sú na ich výživu odkázané.

Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k záveru o vine obžalovaného. Pri uznaní viny a hodnotení osoby obžalovaného vzal súd do úvahy negatívny postoj obžalovaného k plneniu vyživovacej povinnosti za celé dlžné obdobie, keďže okrem toho, že neplnil vyživovaciu povinnosť v čase, keď bol nezamestnaný, túto si neplnil ani v čase, keď bol zamestnaný na dohody u zamestnávateľov H. J., NINDEX NOSLU3, s.r.o., SMART SK, s.r.o., kedy mal preukázateľne taký príjem, ktorý mu umožňoval plniť vyživovaciu povinnosť, ale u zamestnávateľov si žiadnu vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Vyživovaciu povinnosť neplnil ani z prostriedkov pochádzajúcich z trestnej činnosti. Je teda zrejmé, že obžalovaný všetky prostriedky, ktoré získa legálnym i nelegálnym spôsobom, používa len na svoju spotrebu. Tiež vzal súd do úvahy, že poškodená, aby nebola dcéra vystavená nebezpečenstvu núdze musela požiadať o náhradné výživné, ktoré plní za obžalovaného štát.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (v tomto prípade 34 mesiacov) a to napriek tou, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčína č. k. 5T/6/2006 - 77 zo dňa 30.11.2006 za taký čin prepustený. Na základe týchto skutočností súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania žalovaného skutku, ktorý súd právne kvalifikoval tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. Súd pri obžalovanom neidentifikoval žiadne poľahčujúce okolnosti. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný sa aktuálne nachádza v skúšobnej

dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu Okresným súdom Košice 1 v konaní 3T/44/2013 vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou 1 rok a 8 mesiacov do 26.10.2014. Na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona súd obžalovanému neprihliadol, nakoľko ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona vylučuje ukládanie tzv. podmienky na podmienku v prípade spáchania úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Žalovaný trestný čin je úmyselný trestný čin spáchaný obžalovaným v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice I 3T/44/2013. Ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona svojou podstatou sprísňuje trestnoprávny postih páchatel'a trestnej činnosti, v ktorom je už zohľadnené aj predchádzajúce podmienené odsúdenie. V prípade priznania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, by došlo k dvojnásobnému pričítaniu tej istej okolnosti na ľarchu obžalovaného. Súd skúmal ukládanie i alternatívnych trestov a to trestu povinnej práce alebo peňažného trestu a dospel k záveru, že ich uloženie neprichádza do úvahy vzhľadom na povahu žalovaného skutku, jeho okolnosti - najmä dobu trvania trestného činu, postoj obžalovaného k plneniu vyživovacej povinnosti a ochote riadne a legálne sa zamestnať a osobu obžalovaného a jeho aktuálnu trestnú minulosť. Nakoľko obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, vyživovaciu povinnosť si v podstate neplnil vôbec (90,- Eur za 34 mesiacov je ťažko posúdiť ako čiastočné plnenie vyživovacej povinnosti), je dôvodné uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorá zohľadňuje opakované neplnenie vyživovacej povinnosti, dobu jej trvania, negatívny postoj obžalovaného k plneniu základnej rodičovskej povinnosti vyživovať vlastné dieťa. Pre výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu so stredným stupňom strázenia, pretože bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku už vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukládania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a aby si v budúcnosti riadne a včas plnil zákonné vyživovacie povinnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu /§ 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Podľa § 86 písm. a) a b) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin

- zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu,
- zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytol oprávnenému náhradné výživné podľa osobitého predpisu v plnej výške podľa rozhodnutia súdu o výživnom, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné, skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu.